CZĘŚĆ XLIII — № 7. ROK 22 — (1851.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI.
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena: ROCZNA w Rossyi z pocztą, a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli. PÓŁROCZNA 8 rubli srebrem.

PIĄTEK, 26 Stycznia. / 7 Lutego.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, 25 Stycznia. / 6 Lutego.

MANIFEST CESARSKI.

Z BOŻEJ ŁASKI,

MY MIKOŁAJ PIERWSZY

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYJ

i t. d., i t. d., i t. d.,

«Najmilsza Synowica Nasza, Wielka Xiężniczka Katarzyna Michałówna, wstępuje w związek małżeński z młodszym synem Wielkiego Xiążęcia Mecklembourg-Strelitz'skiego. Wybor ten, pobłogosławiony przez Najmilszą Bratowę Naszę, Wielką Xiężnę Helenę Pawłównę, był też, jak Nam wiadomo, pochwalony przez nieodżałowanego, najmilszego, a dziś w Bogu spoczywającego Brata Naszego, Wielkiego Xięcia Michała Pawłowicza, na krótko przed Jego przedwczesnym zgonem. Tém milej i dla Nas było oświadczyć zupełne Nasze na ten związek zgodzenie się, i dziś, w dniu 21 bieżącego Stycznia, odbył się w Sobornej Cerkwi Naszego Zimowego Pałacu uroczysty obrzęd Zaręczenia Najmilszej Synowicy Naszej z Xiążęciem Jerzym Mecklemburgskim.

«Czynimy wiadomo o tym radośnym dla Rodziny Naszej wypadku miłym Nam wiernym poddanym Naszym; niech i oni wezmą w nim udział z uczuciem niezachwianego, gorącego przywiązania ku Nam i ku wszystkim Członkom Cesarskiego Domu Naszego, jakie zawsze serca ich napełnia.

«Dan w S.-Petersburgu, w dniu 21 Stycznia, 1 ta od Narodzenia Chrystusa Pana Tysiąc ośmset pięćdziesiąt-pierwszego, Panowania Naszego dwudziestego szóstego.»

Na oryginale własną J. C. Mości ręką podpisano:

MIKOŁAJ.

Przez Rozkaz dzienny Cesarski w Wydziale Wojskowości, z dnia 20 Stycznia, Pułkownik Czarnomorskiego wojska Kozaków *Kucharenko*, mianowany Członkiem Rady Departamentu Osad wojskowych do interessów wojsk nieregularnych kozackich.

Rozkazy dzienne Cesarskie *w Wydziale służby Cywilnej.*

14 Stycznia. Mianowani: Członek Honorowy Rady Cesarskiego Domu Wychowania (Podrzutków), Rzeczywisty Radzca Stanu *Olsufjew*, Zarządzającym tameczną Kassą Pożyczkową, z zachow. dotychcz. obow.; Urzędnik do poleceń szczególnych V klassy przy Ministrze Dóbr Państwa, Radzca Stanu *Karcow*, Zarządzającym Saratowską tychże Dóbr Izbą; Pomocnik Sekretarza Kijowskiego Wojennego, Podolskiego i Wołyńskiego Jenerał-Gubernatora, Sekretarz Kollegialny *Kulikowski*, pełniącym obowiązki Radzcy tymczasowego oddziału Rządu Gubernijalnego Wołyńskiego;—Zostaje uwolniony od służby: Dodatkowy (добавочный) Assesor Sądu Ziemskiego Dziśnieńskiego, Sekretarz Gubernijalny *Korniłowicz*. — *Na zdanie Rady Państwa;* Były Sekretarz Sierpuchowskiego Okręgowego Zarządu Dóbr Państwa, Radzca Honorowy *Rogow*, przekonany: 1) o roztrwonienie należnych temuż Zarządowi pieniędzy; 2) o sporządzenie fałszywych dokumentów do rozmaitych władz; 3) o zawarcie nowych ślubów małżeńskich podczas istnienia poprzednich; 4) o tajne z rozmaitych sądownictw i urzędów zabranie akt, papierów i pieczęci skarbowej, której następnie używał do sporządzenia fałszywych dokumentów; 5) o pobicie i

skaleczenie posługacza Zmijowskiego Sądu Ziemskiego, w pełnieniu jego obowiązków służby; 6) o nieuszanowanie sądownictwa, które dopełnił w stanie pijaństwa, podczas posiedzenia i w samejże Izbie sądowej nieprzyzwoitemi słowy i postępkami; i 7) o wydanie pełnomocnictwa na sprzedanie własnego syna swojego, udając go za poddanego dworskiego, zostaje pozbawiony wszystkich praw stanu i zesłany na osiedlenie w najodleglejszej Syberyi, na mocy 330, 1853, 1854 i 1855 artykułów Kodexu Karnego. — *Z wyroku Rządzącego Senatu:* Były Kwartałowy Dozorca Krasnojarskiego ogólnego miejskiego Zarządu, Sekretarz Gubernijalny *Kozoczkin*, sądzony za roztrwonienie uzyskanych przezeń z obowiązku służby pieniędzy, 60 rubl 38⅞ kop. sr., zostaje wykreślony ze służby na mocy 68 art. Kodexu Karnego.

16 Stycznia. Mianowani: Inspektorami Zarządów Lekarskich: Samarskiego, Inspektor takiegoż Zarządu Wołyńskiego Radzca Kollegialny *Finke* i Wołyńskiego, Akuszer Zarządu Wileńskiego Radzca Dworu *Choński;* dymissyonowany Sekretarz Gubernijalny *Borejsza*, Assesorem dla zapobiegania przemycaniu trunków (по корчемной части) Sądu Ziemskiego Mścisławskiego, z dawną rangą Rejestratora Kollegialnego; — Zostają uwolnieni od służby: Cenzor Wileńskiego Komitetu Cenzury, Radzca Kollegialny *Pawłowski;* i dla słabości zdrowia, Dozorca etatowy Słonimskiej powiatowej Szkoły szlacheckiej Assesor Kollegialny *Durnowo;* — Prezes Astrachańskiej Izby Skarbowej, Radzca Stanu *Charytonow*, zostaje przeniesiony na posadę Prezesa Zakaukazkiej Izby Skarbowej; — Professor Zwyczajny Kijowskiej Akademii Duchownej, Radzca Stanu *Gogocki*, przechodzi do Wydziału Narodowego Oświecenia i mianowany Cenzorem Kijowskiego Komitetu Cenzury; — Wykreślony zostaje ze spisów zmarły: Administrator Xięztwa Lowickiego, Rzecz. Radzca Stanu *Botwinko*.

— Przez Ukaz Cesarski do Najśw. Rządzącego Synodu, Biskup Winnicki *Eugeniusz*, najłaskawiej mianowany został Biskupem Samarskim i Stawropolskim.

— P. Minister Wojny zawiadomił P. Zarządzającego Ministerstwem Sprawiedliwości, że N. Cesarz Jmć raczył rozkazać, iżby Senator, Jenerał-porucznik *Mirkowicz*, zasiadając w jednym z Departamentów Rządz. Senatu, pozostał zarazem Członkiem Rady i Inspektorem Zakładów Wojskowych Wychowania.

— W liczbie osób, nagrodzonych za urządzenie w zeszłym 1850 roku w Petersburgu pierwszej publicznej Wystawy Płodów Gospodarstwa wiejskiego, Architekt Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego, Akademik, Radzca Honorowy *Corsini*, na przedstawienie J. C. W. Xięcia Piotra Oldenburgskiego i Zdanie Komitetu PP. Ministrów, Najwyżej zatwierdzone 8 Grudnia 1850, najłaskawiej mianowany kawalerem orderu Św. Anny 3 klassy.

— Dziennik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zawiera przerażające szczegóły o klęskach, sprawionych w guberniach Kałużskiej, Tulskiej i Kurskiej przez burzę śniegową, która panowała na tej przestrzeni kraju przez całe trzy doby, 27, 28 i 29 zeszłego Listopada, i której gwałtowność przechodzi wszystko, co pamięć ludzka zasięgnąć może. Wielka odwilż, która ją poprzedziła i po której nagle nastąpiły mrozy od 15 do 20 stopni, oraz liczne jarmarki, odbywające się o tym czasie po rozmaitych miejscowościach, pomnożyły okropności tego fenomenu, tak dalece, że ludzie ginęli secinami. Nie tylko na drogach, oddalonych od wszelkiego mieszkania, ale tuż podle własnych siedzib, mieszkańcy zbijali się z toru, błądzili i marzli. Następny raport otrzymany został od Zwierzchności gub. Kałużskiej:

«Wielu ludzi zginęło, a lubo głębokie śniegi nie pozwalają jeszcze odszukać wszystkich, którzy nie wrócili do domów, znaleziono już 312 zmarzłych trupów. Zamieć była tak sroga, że nawet źwierzęta wytrzymać jej nie mogły, i tak, z prywatnych doniesień mamy wiadomość, że w powiecie Żyzdryńskim znaleziono kilka sprzężai, które, pojechawszy w las po drwa, zmarzły z końmi i ludźmi. Nadto wicher podczas zamieci pozdzierał z wielu budów dachy, i niemało domóstw tak w miastach, jak po wsiach obalił; mnóstwo drzew wywrócił z korzeniem; niemasz powiatu, gdzieby ta burza nie zostawiła smutnych śladów swojego przejścia.»

Raporta z gubernii Tulskiej donoszą, że 27 Listopada w powiecie Czernskim 50 ludzi byli posłani do lasu dla złożenia w stosy opałowego drzewa. Powracając, ludzie ci zachwyceni byli zamiecią, zbłądzili z drogi i połowa ich zginęła w zaspach. O ile dotąd można się było dowiedzieć, liczba ofiar w gubernii Tulskiej wynosi 140.

UKAZY RZĄDZĄCEGO SENATU.

18 Grudnia 1850 r. Z ogłoszeniem protokołu, podpisanego w Wiedniu 1 (13) Listopada 1850 roku przez Posła Rossyjskiego barona Meyendorf i Austryackiego Ministra Spraw Zagranicznych xięcia Schwartzenberg, o przedłużeniu na rok jeden konwencyi względem żeglugi na Dunaju, zawartej między Rossyą i Austryą 13 (25) Lipca 1840 r., której termin upłynął 10 (22) Września 1850 r.

20 tegoż m. O pozwoleniu obywatelom miasta Pawłowska oddawać na ewikcyą w umowach ze Skarbem murowane domy.

23 tegoż m. O przedłużeniu w Odesskim powiecie terminu podawania listów popisowych (ревизскія сказки) do 1 Lutego i do 1 Maja 1851 roku.

28 tegoż m. Z ogłoszeniem potwierdzonego przez N. Cesarza Zdania Rady Państwa o etatach Zarządu Ministerstwa Skarbu w nowo-otworzonej gubernii Samarskiej, i samych etatów.

Tegoż dnia. Z ogłoszeniem urządzenia i etatów klass specyalnych pedagogicznych przy Szkołach Alexandrowskich w Petersburgu i Moskwie. (Klassy te mają na celu przygo-

towanie Panien na Nauczycielki dzieci. Otrzymujące dyplomat mogą zajmować się nauczaniem w Zakładach skarbowych i w domach prywatnych, nie biorąc osobnego świadectwa od Ministerstwa Oświecenia.)

30 tegoż m. Z ogłoszeniem potwierdzonego przez N. Cesarza Zdania Rady Państwa o urzędach w nowo-otworzonej gubernii Samarskiej, należących do wiedzy Ministerstwa Sprawiedliwości.

ZARZĄD MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH W 1849 ROKU.

(Ciąg dalszy, patrz № 5.)

Urzędy Powszechnej Opieki. Na początku 1849 roku Urzędy Powszechnej Opieki miały kapitałów: własnych 18,175,192 rub., lokowanych 57,237,264 r.; w porównaniu z przeszłemi latami więcej o 3,343,402 r. — W ciągu 1849 roku wszystkie miały Urzędy dochodu 4,889,762 r., wydały 4,810,046 r. Do ogółu wydatków wchodzi 143,312 r., użytych na poprawę i wystawienie domów, zajmowanych przez Urzędy i podwładne im zakłady. — Dobroczynnych zakładów liczyło się 745, w nich miało opatrzenie 587,084 osób różnej płci i wieku. — Szkół i zakładów wychowania było 37; w tej liczbie domów sierot 15, szkół dzieci urzędników kancellaryjnych 16, szkół kaligrafów 2, szkół felczerów 4. Z tych zakładów weszło do służby 137 uczniów. W ogóle kosztem Urzędów brało wychowanie do 5,862 osób.—W 111 domach przytułku i domach inwalidów miało opatrzenie 4,681 osób. Szpitalów pod zarządem Urzędów było 526: w nich leczyło się 573,830 osób, wyzdrowiało 498,351, umarło 39,923. — Ułożony został projekt nowej ustawy miejskich szpitalów.— Domy waryatów były w 41 gubernijach; znajdowało się w nich chorych 3,095. — Domy poprawy i roboty były w 30 gubernijach. Utrzymywało się w nich 3,723 winowajców. Komitety miejscowe w gubernijach zajmują się obmyśleniem środków urządzenia tych zakładów w sposób odpowiedny ich przeznaczeniu. — W 18 gubernijach było do 46 zakładów dobroczynnych, utrzymujących się z własnych funduszów.

Ofiary i dobrodziejstwa. Miasta Twer i Rewel otrzymały dla swoich biedniejszych mieszkańców summy pieniężne ze szczodrobliwości N. Cesarzowej, J. C. Wysokości W. X. Następcy Tronu i Jego Małżonki, tudzież J. C. W. W. X. Michała Mikołajowicza. — Szlachta w gubernijach Tauryckiej, Czernihowskiej i Penzeńskiej złożyła ofiary na zakłady edukacyi młodzi. — Gminy kupieckie i miejskie w Moskwie, Ekaterynosławiu, Rostowie i Nowomoskowsku złożyły ofiary na wsparcie biednych i na opatrzenie chorych. — Poczestny obywatel Kuzniecow ofiarował na zakłady dobroczynności we Wschodniej Syberyi do 300,000 r. sr.—Urzędy Powszechnej Opieki z zapisów testamentowych i z ofiar otrzymały przeszło 150,000 r. sr. — W 1849 roku śmierć odkryła nieznanego dobrodzieja, który od r. 1846 wnosił różnemi czasy znaczne kapitały do Kassy Moskiewskiej Rady Opiekuńczej na imie miast Kołomny i Dmitrowa, dla tego aby procenta szły na opatrzenie biednych obywateli i na posagi ubogim pannom. Dobrodziejem tym był poczestny obywatel Kraszeninnikow, po którego śmierci znaleziono nieodesłane jeszcze bilety po 30,000 r. sr. na wniesione dla owych dwóch miast kapitały, i zapis testamentowy przeznaczający po 30,000 r. sr. dla pięciu miast innych w Moskiewskiej gubernii. Ogół summ, ofiarowanych przez Kraszeninnikowa, wynosi do 540,000 r. sr. — Nie brakło też przykładów dobroczynności i w niższych klassach ludu. W niektórych miejscach gubernii Niżegorodzkiej, Penzeńskiej i Archangelskiej włościanie złożyli to pieniądze, to zboże na wsparcie swoich sąsiadów, których zubożyły już to zalewy, już nieurodzaj. — Patryotyczne uczucia okazały się w ofiarach dla zwycięskich wojsk N. Cesarza. Ważniejsze z nich były ofiary szlachty Charkowskiej, Mińskiej i Petersburskiej, gminy miejskiej Ormian w Nachiczewaniu i dzierżawcy trunków w Hajsynie, kupca Rozinga. — Za szczególne poświęcenie się dla bliźnich, 49 osób otrzymało znaki łaski Monarszej. — Jeden przykład takiego poświęcenia się zasługuje na szczególne wspomnienie. Podczas pożaru w Ostrogożsku, w gub. Woroneżskiej, 15 osób różnego stanu rzuciło się dla ratowania w dom ogniem zajęty i znalazły tam śmierć, przytłoczone dachem, który zapadł. Otworzona na wsparcie ich familij subskrypcya przyniosła 1,021 r.

(Dok. nast.)

KRÓLESTWO POLSKIE,

Warszawa, 28 Stycznia.

Wypis z protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

Z BOŻEJ ŁASKI,

MY MIKOŁAJ PIERWSZY,

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYI, KRÓL POLSKI

etc. etc. etc.

Na przedstawienie Namiestnika Naszego Królestwa Polskiego, Stanowimy: Senator, Radzca Tajny Franciszek Hrabia Potocki, pełniący obowiązki Prezydującego w Heroldyi Królestwa, wezwany zostaje do stałego zasiadania w Radzie Administracyjnej Królestwa, oraz mianowany ostatecznie Prezydującym w wspomnionej Heroldyi. — Wykonanie niniejszej woli Naszej, Namiestnikowi Naszego Królestwa Polskiego polecamy.

Dan w Petersburgu, dnia 6 (18) Listopada 1850 roku.

(podpisano) «*MIKOŁAJ.*»

przez Cesarza i Króla,

Minister Sekretarz Stanu *I. Turkuł.*

Rozkazy do Zarządu Cywilnego Królestwa Polskiego, z dnia 5 (17) Stycznia 1851 roku.

Przez postanowienia Rady Administracyjnej,

W Wydziale Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, mianowani: Referent Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, Radzca Dworu Śliżewski, pełniącym obowiązki Radnego kierującego Wydziałem wojskowym w Magistracie miasta Warszawy, i Referent w Wydziale Administracyjnym Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych Wiktor Wścieklica, pełniącym obowiązki Naczelnika Sekcyi w tejże Kommisyi Rządowej.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Sprawiedliwości, mianowani: Podprokurator przy Sądzie Policyi Poprawczej Wydziału Kalwaryjskiego Radzca Honorowy Tomasz Szafrański, pełniącym obowiązki Sędziego Trybunału Cywilnego gubernii Augustowskiej Wydziału 1 w Łomży; Assesor Sądu Policyi Poprawczej Wydziału Kalwaryjskiego Alexander Trojanowski, pełniącym obowiązki Podprokuratora przy tymże Sądzie; Podprokurator przy Sądzie Kryminalnym gubernii Płockiej i Augustowskiej, Assesor Kollegialny Stanisław Karnicki, pełniącym obowiązki Sędziego tegoż Sądu; Podprokurator przy Sądzie Policyi Poprawczej Wydziału Łomżyńskiego Jan Podbielski, pełniącym obowiązki Podprokuratora przy Sądzie Kryminalnym gubernii Płockiej i Augustowskiej; Podprokurator przy Sądzie Policyi Poprawczej Wydziału Sandomirskiego Antoni Miernowski, na własne żądanie, pełniącym obowiązki Podsędka Sądu Pokoju Okręgu Sandomirskiego, z zachowaniem mu dotychczasowego stopnia 8 klassy; Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Sandomirskiego Erazm Karski, pełniącym obowiązki Podprokuratora przy Sądzie Policyi Poprawczej Wydziału Sandomierskiego; Assesor Prokuratoryi w Królestwie, Radzca Honorowy Wincenty Prokopowicz, pełniącym obowiązki Podpisarza Sądu Appellacyjnego Królestwa; Assesor Sądu Policyi Poprawczej Wydziału Pultuskiego Franciszek Puchalski, pełniącym obowiązki Assesora Sądu Kryminalnego gubernii Lubelskiej; Assesor Sądu Policyi Poprawczej Wydziału Łomżyńskiego Józef Ancypa, pełniącym obowiązki Podprokuratora przy Sądzie Policyi Poprawczej Wydziału Jędrzejowskiego, i właściciel dóbr Antoni Dzwonkowski, Sędzią Pokoju Okręgu Piotrkowskiego.

Przez rozporządzenia Kommisyj Rządowych i władz oddzielnych,

W Wydziale Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, mianowani: Naczelny Lekarz Szpitala Św. Ducha PP. Marcinkanek, Doktor Medycyny Jan Ossakowski, pełniącym obowiązki Członka Honorowego Urzędu Lekarskiego gubernii Warszawskiej, i Lekarz 2 klassy Felix Jastrzębski, pełniącym obowiązki Lekarza Policyjnego miasta Warszawy.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Sprawiedliwości, mianowani: Podpisarz Sądu Pokoju Okręgu Lubelskiego Jan Chobrzyński, pełniącym obowiązki Assesora Sądu Policyi Poprawczej Wydziału Pultuskiego; Applikant Sądowy przy Trybunale Cywilnym gubernii Warszawskiej w Warszawie Felix Wasiutyński, pełniącym obowiązki Podpisarza Sądu Pokoju Okręgu Lubelskiego, i Aplikant Sądowy przy Trybunale Cywilnym gubernii Warszawskiej w Warszawie Konrad Machczyński, pełniącym obowiązki Podpisarza Sądu Policyi Poprawczej, z przeznaczeniem go do pełniącego obowiązki Pisarza Sądu Policyi Poprawczej Wydziału Zamojskiego.

—

Główne przepisy z nowych tax pocztowych wypływające.

1) Przy podaniu na pocztę listu zwyczajnego, dozwala się wkładać wewnątrz inne listy opieczętowane.

2) Dozwala się przesyłać wewnątrz listu towary wartości niemające, i wszelkie przedmioty któreby innej korrespondencyi na uszkodzenie nie narażały; na adressie wszakże powinno być wyrażone co w sobie list zawiera.

3) Dozwala się przesyłać w zwyczajnych kopertach lub krzyżowych przepaskach, gazety i inne drukowane dzieła, lecz za opłatą wagowego jak za listy zwyczajne.

4) Przy oddaniu na pocztę dokumentów przez osoby prywatne, pozostawia się do woli oddawcy, deklarować lub niedeklarować dokumenta na kopercie. Jeśli na kopercie oznaczono będzie, że wewnątrz znajdują się dowody, w takim razie pobierać wagowe podwójne — jeśli zaś na kopercie żadnej o tem nie będzie wzmianki, pobierać wagowe pojedyncze od każdego łuta.

5) Listy rekomendowane, nie inaczej jak za opłatą z góry franko, na pocztę do expedyowania przyjmowane być mogą.

6) Ponieważ w Cesarstwie nie jest zabronione osobom prywatnym przewozić listy i inne paki opieczętowane, przeto obecnie przy wprowadzeniu do Królestwa przepisów pocztowych Cesarstwa, zabronienie powyższe również i w Królestwie zupełnie się uchyla, i dla tego wolno każdemu jadącemu własnemi końmi, jako też końmi extrapocztowemi lub kurjerskiemi, mieć przy sobie opieczętowaną korrespondencyą i paki do innych osób adressowane; wyłączają się jedynie osoby podróżujące pocztami wozowemi, tudzież osobowemi, które aby dochodom pocztowym nie przynosiły uszczerbku, obowiązane są tego rodzaju listy, do innych osób adressowane, okazać w Urzędzie lub Expedycyi pocztowej, celem wyciśnięcia na kopertach pocztowego stempla i pobrania opłaty pocztowej, stosownie do wagi onych, — poczém też listy osobie podróżującej zwrócone będą, a otrzymany ztąd dochód Urząd lub Expedycya Pocztowa zapisze do Manuału Poczt odchodzących z tego samego traktu, na który podróżny się udaje, z wzmianką, że listy temuż podróżnemu zwrócone zostały.

7) Expedycye Rządowe, niezaopatrzone stemplem «Służba Rządowa» powinny mieć następujący adress: «Do takiej to władzy lub osoby» (z szczegółowém wymienieniem stopnia, nazwiska i urzędowania tej osoby) od takiego to, z oznacze-

niem również stopnia, nazwiska i urzędu. — Expedycye, nie zaopatrzone ani stemplem, ani adressem w formie powyżej wskazanej, uważają się za korrespondencyą prywatną i ulegają opłacie wagowego.

8) Pieniądze w miedzi, od osób prywatnych, wcale na pocztę przyjmowane być nie mogą. Od Władz zaś Rządowych, w razie koniecznej tylko potrzeby, dozwala się przyjmować, lecz nie w większych kwotach jak na kopiejek sr. 4⅔.

9) Wszelkiego rodzaju pieniądze papierowe, lub w monecie, przy oddaniu na pocztę, w przytomności oddawcy liczone i pakowane być powinny. Pieczątkę i lak oddawca posyłki dostarczyć powinien.

10) Jeśli z powodu ruchu wojsk, zajdzie potrzeba w przesłaniu dalej w ślad za adressantem listu rekomendowanego lub jakiej bądź posylki, takowa dalsza przesyłka do osób w témże wojsku służących, uskutecznia się bezpłatnie.

11) Za przesyłane przez Władze Rządowe pieniądze, tudzież papier stemplowy czysty, lub stempel na wexle z oznaczeniem wartości onego, pobierać podług taxy: «Assekuracyjne» od zadeklarowanej wartości, wagowe za każdy łut podług taxy, za kwit kop. sr. 3.—Jeśli zaś wartość stempla nie jast deklarowana, w takim razie przesyłka onego pocztą uskutecznia się bezpłatnie.

12) Jeśli oddawca zechce przesłać w liście oprócz pieniędzy inny list opieczętowany, w takim razie, może to być dozwoloném pod tym jedynie warunkiem, aby list ten okazany był poprzednio nieopieczętowanym Urzędnikowi pocztowemu, przyjmującemu na pocztę pieniądze, dla przekonania, że wewnątrz onego pieniądze się nie znajdują—poczém Urzędnik pocztowy list opieczętowany, włoży do koperty od listu z pieniędzmi, uczyniwszy na adressie onego napis, że przy oddaniu na pocztę sprawdzony został.

13) Jeśli przy deklaracyi, prośbie, lub przy innym jakim dowodzie, spisanym na prostym papierze, przesyłane będą pieniądze od osoby prywatnej, do Władzy Rządowej, w takim razie pobierać wagowe pojedyncze, jak od zwyczajnego listu z pieniędzmi — lecz jeśli w tejże kopercie znajdować się będą inne jeszcze papiery, nie wymienione w dowodach, przy których przesyłają się pieniądze, w takim razie od wszystkich papierów pobierać należy podwójne wagowe za każdy łut, jak od listu rekomendowanego.

14) Posyłki z dokumentami powinny być podawane na pocztę nieopieczętowane, dla sprawdzenia, czyli w takowych nie znajdują się wewnątrz pieniądze, lub inne jakie rzeczy. Posyłki zwyczajne przy oddaniu na pocztę nie sprawdzają się — wyjąwszy tych wypadków, gdy Urzędnik pocztowy, przyjmujący posyłkę, poweźmie podejrzenie o znajdowaniu się wewnątrz jakich przedmiotów zabronionych: przy wydawaniu zaś posyłki osobie adresem wskazanej, taż posyłka koniecznie w przytomności osoby odbierającej otworzoną i sprawdzoną być powinna.

15) Na listach prywatnych rekomendowanych, obejmujących wewnątrz dokumenta, przykładaną być powinna na środku koperty pieczęć Rządowa, a na dwóch rogach tejże koperty pieczęć oddawcy. Pieczątkę i lak do tego, oddawca przedstawić jest w obowiązku.

16) Na listach zaś prywatnych rekomendowanych bez dokumentów, aby je odróżnić od listów zwyczajnych, przykładaną być powinna na jednym z rogów koperty pieczęć Rządowa.

Listy lub pakiety osób prywatnych, adressowane do Władz Rządowych, zawsze za rekomendowane uważane być powinny, chociażby nawet nie było wewnątrz żadnych dokumentów. Listy zaś lub pakiety osób prywatnych, adressowane do Rady Państwa, do Komitetu Ministrów lub do Kommisyi Prośb, wcale na pocztę przyjmowane być nie mogą.

18) Expedycye od Władz lub osób Rządowych pochodzące, a do osób prywatnych w Cesarstwie zamieszkałych adressowane, uważane są za korrespondencyę Rządową, a tém samém bezpłatnie na pocztę przyjmowane i expedyowane być powinny.

19) Pasporta pomiędzy Urzędami Celnemi pogranicznemi i Rządami Gubernijalnemi, pocztą przesyłane, uważać za korrespondencyę rekomendowaną, i dla tego za przesyłkę onych pobierać wagowe podwójne.

20) Zwyczajne posyłki Rządowe żadnej nie ulegają opłacie. Jeśli zaś wartość onych jest oznaczoną, w takim razie pobierać należy assekuracyjne od zadeklarowanej wartości—wagowe podług wagi przedmiotu, i za kwit kop. sr. 3. Waga posyłek nie powinna być większa nad jeden pud. Dla posyłek zaś adressowanych do Finlandyi oznacza się waga następująca: dla posyłek rządowych 20, dla posyłek prywatnych 10 funtów. Z tego ogólnego przepisu wyłączoną jest tylko moneta brzęcząca, którą dozwala się przyjmować aż do 50 funtów wagi.

21) Jeśli dokumenta oddane są na pocztę jako posyłki zwyczajne, w takim razie należy żądać od oddawcy, aby list i papiery, przy których przesyłają się dokumenta, od samych dokumentów oddzielone były. — Od takowego listu z papierami pobierać wagowe podwójne za każdy łut, od posylki zaś za każdy funt.

22) Jeśli z dowodami na stemplu pisanemi, przesyłają się inne jakie papiery pisane na papierze zwyczajnym, i oddawca tych papierów zwyczajnych od papierów stemplowych oddzielić nie zechce, w takim razie, pobierać od wszystkich papierów razem podwójne wagowe za każdy łut, to jest jak za list rekomendowany.

23) Wszelkie prywatne papiery, jako to: domowe rachunki, wykazy, rękopisma i inne papiery, pomiędzy osobami prywatnemi pocztą przesyłane, mogą być oddawane na pocztę jako posyłki zwyczajne z zadeklarowaniem wartości, z tém wszakże ograniczeniem, aby miały więcej nad funt jeden wagi. Od posyłek takowych pobierane być powinno pojedyncze wagowe, opłata assekuracyjna, tudzież za kwit kop. srebr. 3.

24) Przy podaniu na pocztę posyłek przestrzegać nie-

odzownie, aby na kopercie wskazaną była właściwa Gubernia Cesarstwa lub Królestwa, do której należy to miasto lub wieś, dokąd posyłka jest przesyłaną.

25) Dozwala się odtąd sposobem wyjątkowym, Aptekarzom, ich pomocnikom, tudzież właścicielom składów aptecznych materyałów, przesyłać pocztą płyny lekarskie (z wyłączeniem wszakże wszelkich przedmiotów z łatwością zapalić się mogących). Płyny takowe opakowane być mają w naczyniach szklannych z grubego szkła, starannie opieczętowanych, i włożonych w blaszanki zalutowane; te zaś prócz tego zapakowane być powinny pomiędzy trocinami, w szczelnie zamkniętych pudełkach drewnianych.

26) W razie stłuczenia się z jakiego bądź powodu flaszki z płynem lekarskim, za wszelkie wyniknąć ztąd mogące uszkodzenia w innych posyłkach, oddawca płynów lekarskich do odpowiedzialności, na zasadzie ogólnych przepisów, będzie pociągnięty.

27) Jeśli przy wydawaniu posyłki, znalezione bądą w posyłce listy lub dokumenta, w takim razie ściąga się kary 90 kop. sr. za każdy łut od listu — a dwa razy tyle od dokumentów.

28) Jeśli odbierający od uiszczenia tej kary wzbraniać się będzie, w takim razie takowa do oddawcy zaregulowaną być powinna.

29. Począwszy od 1 Stycznia starego stylu 1851 roku, ustaje obowiązek Urzędników Pocztowych przestrzegania, aby rzeczy kosztowne, tudzież pakiety mniej 40 funtów wagi mające, przez osoby prywatne przewożone nie były. Zakaz ten bowiem w Cesarstwie nie istnieje, a tém samém i w Królestwie od daty powyższej przestaje być obowiązującym.

W Warszawie, dnia 19 (31) Grudnia 1850 roku.

Dyrektor Poczt, Rzeczywisty Radzca Stanu *Xiążę Golicyn.*

Naczelnik Sekcyi *Żukatyński.*

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

WIEDEŃ, *26 Stycznia.* P. Schmerling ostatecznie otrzymał dymissyą; na miejsce jego, Ministrem Sprawiedliwości mianowany P. Karol Kraus, Prezes Drugiego Trybunału Kassacyjnego i brat Ministra Skarbu.

— Ban Jellaczyc przybył do Agram i zapowiedział tam przybycie Cesarza Jmci do Kroacyi.

— W usunieniu się P. Schmerling upatrują zaniechanie zasady centralizacyi w rzeczy Sądownictwa; to we wszelkim razie jest rzeczą pewną, że wprowadzenie małżeństwa cywilnego na teraz przynajmniej nie będzie miało miejsca.

BERLIN, *29 Stycznia.* Król Jmć mianował Radzcę Tajnego Legacyi P. de Le-Coq Podsekretarzem Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych.

— Minister Skarbu Duński, hrabia Sponneck, przybył do tutejszej stolicy.

Berlin, 30 Stycznia. Na wczorajszém posiedzeniu Pierwszej Izby wyznaczona została Kommisya do rozbioru wniosku P. Koppe o wzniesieniu pomnika dla hrabi Brandebourg.

— Umarł tu P. Lortzing, Dyrektor orkestry teatru Fryderyka Wilhelma i autor kilku cenionych oper.

DREZNO, *25 Stycznia.* Podług korrespondencyj z Drezna, ostatnie konferencye były oznaczone ważnemi wniesieniami. Austrya i Prussy zażądały przypuszczenia obu Monarchij w całym ich składzie, innemi słowy, zaręczenia przez Związek całości i nienaruszoności ich territorium. Te Mocarstwa wniosły zarazem, iż, jeżeliby Austrya i Prussya (czyli, co jedno jest, większość władzy wykonawczej,) zaproponowały Ogólnemu Zgromadzeniu wypowiedzenie wojny, to ostatnie nie będzie miało prawa uchwalić przeciwnego postanowienia. I tak we władzy wykonawczej decyzya byłaby przy większości, do której Austrya i Prussy by się przychyliły, a nadto i w *Plenum*, większość, złożona ze wszystkich innych krajów, musiałaby się poddać widokom wielkich Mocarstw, to jest 60 głosów, 20 głosom. Co jeszcze ważniejszemi czyni te wniesienia, to, że na tém samém posiedzeniu Austrya i Prussy oświadczyły się przeciw wszelkiej reprezentacyi narodowej przy Związku, dowodząc jej niedogodności i nawet niebezpieczeństwa.

WIESBADEN, *24 Stycznia.* Pełnomocnik Pruski P. Delbrück, który tu był przyjechał dla prezydowania na Konferencyi Celnej, został zastąpiony przez Radzcę Tajnego Skarbu P. Henning. Pełnomocnicy Wirtembergu, Brunswiku i Bawaryi też już przybyli. Podług *Deutsche-Reform*, Konferencye zostaną otwarte 27 Stycznia.

Wiesbaden, 26 Stycznia. Za najwyższym rozkazem wojska nasze zdjęły kokardę z barwami Germanii, którą dotąd nosiły.

— Pełnomocnicy Badenu i Hessyi elektoralnej na Konferencye Celne przybyli do naszego miasta.

CARLSRUHE, *25 Stycznia.* Podług ostatniego biulletynu, stan zdrowia Wielkiego Xięcia jest zaspokajający i daje nadzieję rychłego wyzdrowienia.

MUNICH, *25 Stycznia.* Wyrokiem Królewskim wszystkie korpusy ochotników, jeszcze pozostające z landwehru, prócz kompanij strzelców góralskich w wyższej Bawaryi i korpusu ochotników w Berchtesgaden, zostały rozpuszczone.

— *Nowa Gazeta* Bawarska zaprzecza, jako potwarczej, pogłosce, że Bawarya skoalizowała się z innemi Rządami, dla rozprzężenia związku Celnego (Zollverein).

HAMBURG, *24 Stycznia.* Skutkiem porozumienia się Ministra Austryackiego z naszym Senatem, Hamburg ma niezwłocznie być zajęty przez garnizon Austryacki, ale na czas o ile można najkrótszy. Mówią, że i Rendsburg będzie też zajęty przez wojska Austryackie.

DANIJA.

RENDSBOURG, *27 Stycznia.* Gazeta jedna donosi, że w skutek zezwolenia przez Króla Jmci na wymianę jeńców, takowa wymiana odbędzie się niezwłocznie.

— Wczora ostatnie wojska Austryackie, przywiezione drogą żelazną do Lunebourg, przebyły Elbę.

ANGLIJA.

LONDYN, *24 Stycznia.* Dwór, dotąd zostający w zamku Windsor, spodziewany jest do pałacu Buckingham na 3 Lutego.

— Pogłoska o nieporozumieniach w łonie Gabinetu nie zdaje się potwierdzać. Podług korrespondencyi gazety Belgijskiej *Indépendance*, lord John Russell trwa więcej niż kiedy w postanowieniu przedsięwzięcia środków energicznych przeciw tak zwanym zawłaszczeniom Papiezskim. Sądzą nawet, iż, jeśliby z pierwszych prośb po otwarciu Parlamentu Gabinet zmiarkował, że w tym względzie nie otrzyma większości, uciecze się do rozpuszczenia Izby Niższej, ażeby w nowych wyborach większość sobie zapewnić i działać stanowczo w duchu absolutnego protestantyzmu.

— Twierdzą, że lord Clarendon wziął dymissyą od urzędu Lorda Namiestnika Irlandyi, i że następcą po nim będzie xiążę Devonshire.

— Przedwczora umarł starszy syn hrabi Westmoreland.

— Umarł też, mając lat 86, Admirał Wye, który należał, jako lejtnant okrętu *Orion*, do sławnej kampanii Nilu, pod Nelsonem.

— Ukończony został dach na gmachu Izby Gmin, wszakże posiedzenia w tym lokalu zaczną się dopiero po wakacyach Wielkonocnych.

— Ostatnia poczta z wysp Antylskich przywiozła sztab złota na 164,000 funt. sterlingów. Podług wiadomości z Jamajki, po 29 Grudnia cholera nie przestawała z wielką gwałtownością grasować w części północnej tej wyspy.

— *Times* donosi, że order Podwiązki nadany został margrabi Normanby, w nagrodę zasług, jakie oddał w ciągu posłowania swego w Paryżu i w wielu innych okolicznościach.

— Umarł, mając lat 87, hrabia Grosvenor, brat pierwszego hrabi tego imienia i przez mnogie lata Członek Parlamentu.

— W przeszły Czwartek w Manchester odbył się wielki meeting reformistowski, na którym kwestya katolicka była szczegółowo rozbierana. P. Cobden, w mowie, która zjednała wielkie oklaski, oświadczył się zarówno przeciwnym i roszczeniom Papieża i wszelkim środkom karnym, na duchownych katolickich wymierzonym. Dwór Rzymski nie zdaje się Panu Cobden być tak strasznym, iżby Anglija mogła być postępowaniem jego zatrwożona. Zgromadzenie jednomyślnie podzieliło widoki znakomitego koryfeusza partyi wolnego handlu.

— Deputacya Bankierów i Kupców Londyńskiego City stawiła się u Lorda-Mera z adressem, proszącym o ustanowienie Trybunału Handlowego. Jeden z Członków deputacyi uczynił uwagę, że Anglija jest jedynym krajem, niemającym Sądownictwa tego rodzaju. Lord Mer przyrzekł pilny wzgląd zwrócić na to żądanie.

— Liczba okrętów angielskich, krążących na wybrzeżach Afryki dla zapobieżenia handlowi murzynów, ma być pomnożona sześciu nowemi statkami parowemi.

— Umarł nagle starszy syn lorda Roseberg, lord Dalmeny, Członek Parlamentu i jeden z lordów Admiralicyi.

— Liczba emigrantów, którzy z jednego tylko portu Liverpool wypłynęli do różnych części świata w ciągu roku 1850, wyniosła 174,187 osób.

HOLLANDYA.

AMSTERDAM. P. Duymaer de Twist mianowany został Wielkorządzcą posiadłości Hollenderskich w Indyach.

FRANCYA.

PARYŻ, *24 Stycznia.* Dziś, w ciągu posiedzenia Izby, Prezes Rzeczypospolitej przesłał Prezesowi Izby Prawodawczej następne *Poselstwo:*

«Mości Prezesie Narodowego Prawodawczego Zgromadzenia.

«Opinija publiczna, ufna w Zgromadzenie i w Rząd krajowy, nie strwożyła się ostatniemi wypadkami. Tymczasem Francya cierpi od opłakanej niezgody. Powinnością jest moją użyć wszelkich środków, odemnie zależących, dla zapobieżenia smutnym następstwom. Jedność obu władz jest warunkiem niezbędnym dla spokojności kraju, lecz gdy te, stosownie do Konstytucyi, są od siebie niezależne, przeto jedynym tej jedności warunkiem jest zaufanie wzajemne.

«Przeniknięty tém uczuciem, będę zawsze szanował prawa Zgromadzenia, zachowując zarazem nietykalnemi prerogatywy władzy, udzielonej mi od Narodu.

«Ażeby nie przeciągać dłużej smutnego nieporozumienia przyjąłem, po ostatniém oświadczeniu się Izby, dymissyą Ministrów, którzy dali krajowi i sprawie Porządku świetne swego poświęcenia się dowody.

«Pragnąc wszakże zreformować Gabinet w taki sposób, iżby przedstawiał prawdopodobieństwo trwałości, nie mogłem wziąść doń pierwiastków w łonie większości, powstałej ze zbiegu zdarzeń wyjątkowych, i z żalem ujrzałem się w niemożności znalezienia kombinacyi pomiędzy członkami mniejszości, jakkolwiek ważnej zkądinąd.

«W takim zbiegu i po bezskutecznych usiłowaniach, powziąłem postanowienie utworzenia Ministerstwa przejścia (Cabinet de transition), złożonego z ludzi specyalnych, nienależących do żadnej frakcyi Zgromadzenia, i mających się oddać interessom publicznym, bez żadnego wpływu ducha partyi. Zacni mężowie, którzy się tej usługi patryotycznej podjęli, będą mieli prawo do wdzięczności kraju.

«Administracya będzie więc szła torem dotychczasowym. Uprzedzenia rozchwieją się, pomnąc na uroczyste zaręczenia Poselstwa z d. 12 Listopada. Prawdziwa większość na

nowo się odbuduje. Ustanowi się dobre porozumienie bez przyniesienia na ofiarę, przez żadną z dwóch władz, ani cząstki tej godności, która stanowi ich siłę.

«Francya przedewszystkiém pragnie pokoju, i oczekuje od tych, których swą ufnością uposażyła, ducha zgody bez słabości, spokojnego wytrwania i beznamiętnej prawności.

«Przyjm, Panie Prezesie, zapewnienie moich uczuć wysokiego szacunku.» Ludwik Napoleon Bonaparte.

24 Stycznia.

Wiadomość o składzie nowego Gabinetu doszła do Izby przed nadesłaniem Poselstwa, sprawiła żywe rozjątrzenie. Odczytanie tego dokumentu nieco ją uspokoiło.

Zresztą posiedzenie 24 Stycznia nie miało żadnego interessu. Przed przyniesieniem Poselstwa, P. Raspail podał wniosek, iżby duchownym było pozwolono zawierać śluby małżeńskie. Wyskok ten miał za sobą tylko 154 głosy i odrzucony większością 459. Sama Góra wołała na P. Raspail iżby wniosek swój cofnął.

— Powtarzamy tu spis nowych Ministrów, poprawniejszy od tego który był dany przez telegraf:

Minister Spraw Wewnętrznych *Waisse*, Prefekt Departamentu du Nord.

Minister Skarbu *de Germiny*, Główny Poborca Dep. Seine inférieure.

Minister Spraw Zagranicznych *Brenier*, Dyrektor Wydziału tegoż Ministerstwa.

M. Wojny, Jenerał *Randon*.

M. Marynarki, Kontr-admirał *de Vaillant*.

M. Sprawiedliwości *Royer*, Prokurator Jeneralny Sądu Appellacyjnego w Paryżu.

M. Oświecenia *Giraud*, Członek Rady Najwyższej tegoż Wydziału.

M. Handlu *Schneider*, negocyant, właściciel fabryk żelaza.

M. Prac publicznych *Magne*, Członek byłego Gabinetu.

Paryż, *25 Stycznia*. Posiedzenie dzisiejsze Izby nie przedstawiło żadnego interessu; zajmowano się prawie wyłącznie rozbiorem prośb; ale postawa większości, która przeszła w Oppozycyą, sposob w jaki przemawia w samych gazetach, język w jakim mówią gazety Legitymistowskie i Republikańskie, wszystko każe wróżyć nową kampaniją Izby przeciw Prezesowi Bonaparte. Stan rzeczy jest zagrażający; krzyżują się tysiączne zdania i pogłoski. Wszystko to się dzieje w wyższych politycznych warstach, ludność zaś jest tak spokojna, jak gdyby o nię nie chodziło wcale.

Paryż, *26 Stycznia*. (Przez telegraf.) Wszyscy oczekują nowego przesilenia Ministeryalnego. Jutro PP. Faucher, Barrot, Thiers, mają dawać Izbie objaśnienia. Mówią o nowém wyrzeczeniu przez Izbę nieufności ku nowym Ministrom, o mianowaniu też przez Izbę Jenerała - Dowodzcy Armii Paryskiej, i t. p. W razie jeżeliby się Ministrowie utrzymali, większość ma, jak słychać, zamiar, odrzucać po kolei wszystkie ich wniesienia.

— Prezes Bonaparte ma, jak zapewniają, stałe postanowienie nie żądać od Izby kosztów reprezentacyi, ale po Departamentach, szczególniej w Dep. du Rhône, zbierają się składki dobrowolne, w celu ofiarowania uposażenia Naczelnikowi kraju. Kupcy Lyońscy podpisali się już na znaczną summę, i kupcy Paryscy pójdą za ich przykładem.

Paryż, *27 Stycznia*. (Przez telegraf.) Na dziś były zapowiedziane zapytania, które miał zadawać Rządowi P. Howyn Tranchère we względzie przesilenia Ministeryalnego i mianowania nowego Gabinetu, i od obrotu, jakiby wzięły te zapytania i zarzuty, zależało utrzymanie się lub usunienie tegoż Gabinetu. Ta proba odbyła się bez nowego przewrotu i Gabinet ostał się. P. Leon Faucher, któremu było polecono złożyć Ministerstwo, oświadczył, iż to się nie dało dokonać z członków mniejszości, dla tego że i większość nie była spojną i jednomyślną. Te słowa podziałały w sposób łagodzący; P. Royer, Minister Sprawiedliwości, odpowiedział też zapytującemu słowami pokoju i sam uznał, że Gabinet jest tylko przechodnim. P. Barrot zachował milczenie, i żaden ze znakomitszych mówców nie zabrał głosu. Ukończyło się na tém, że Izba, po wysłuchaniu zarzutów i objaśnień, przeszła do porządku dziennego bez wszelkich uwag (ordre du jour pur et simple).

Uważano, że przy głosowaniu dawna większość powstała w massie za takim sposobem ukończenia dzisiejszej proby.

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

PARYŻ, *27 Stycznia*. Odebraliśmy gazety objaśniające i rozwijające depeszę telegraficzną (patrz wyżej). P. Howyn Tranchère zapytywał Gabinetu: co zacz on jest, czego chce i dokąd dąży? P. Royer odpowiedział, że Gabinet uważa się za tymczasowy, że zamierza trzymać się linii postępowania, uświęconej dotąd zgodą Prezesa z Większością i że dąży do utworzenia stałego Gabinetu. Następnie, na zarzut P. Matthieu (de la Drôme) górala, uczyniony większości, iż nie pozwolając Prezesowi dążyć do imperializmu, sama tchnie czystym rojalizmem, jeden z Członków prawej strony odpowiedział słów kilka, poczem koalicya rozprzęgła się, wszystko wróciło w dawne karby i Izba przeszła wprost do porządku dziennego. P. Faucher nie zabierał głosu, jak telegraf mylnie doniosł.

Paryż, *28 Stycznia*. (Przez telegraf.) Arcybiskup Paryski zabronił swemu duchowieństwu mieszać się do polityki — Poselstwo Prezesa Rplitej, z rozkazu Rządu, będzie wystawione na widok publiczny po wszystkich gminach. — Sądzą, że obecny Gabinet utrzyma się przez parę miesięcy, poczém Ministerstwo, ostatecznie złożone, wniesie na Izbę rzecz o uposażeniu Prezesa Rplitej i o rewizyi Konstytucyi.

LONDYN, *27 Stycznia*. Adress odpowiedzi na mowę Królewską będzie wniesiony w Izbie Lordów, przez lorda Effingham, a poparty przez lorda Overstone.

(Journ. de S.-P. Pszcz. Półn. R. I.)

Позволяется печатать. 25 Января 1851 года. *Ценсоръ И. Ахматовъ.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.